

U. S. Steel
2012
pre Košice

Hutnícka kvapka krvi oslovila vyše sedemdesiat dobrovoľných darcov

Skutočný dar života

V piatok 18. mája sa krátko po šiestej hodine ráno začala čakáreň hematologicko-transfúziologického oddelenia šačianskej nemocnice v poliklinike

rami, ale aj nováčikmi. Onedlho už prví dobrovoľní darcovia vyplňali dotazníky a pripravovali sa na odber skúšobnej vzorky a na vyšetrenie u lekára. Všetko bežalo ako po masle. Začala sa Hutnícka kvapka krvi...

na odborné lôžko posadil ako prvý, už má na svojom konte striebornú Janského plaketu. „Prvýkrát som daroval krv v dvetisícšiestom roku. Nahovorili ma kamaráti z Oceliarne. Odvtedy chodím na odber viac-menej pravidelne,

keďže som o akcii nevedel a prišiel som na pravidelný odber. Tentoraz som tu ale cieľne.“ Pre Janu Lukáčovú z útvaru generálneho manažéra pre výskum a vývoj USSE bol odber krvi výnimočným. Na odborné lôžko sa totiž posadila po prvý raz živote. „Rozmýšľala som nad darovstvom už vlni, ale potom som ochorela a tak z toho nič nebolo. Teraz to vyšlo. Som rada a mám z toho naozaj dobrý pocit.“ Ten nesporne nechýba ani Andrei Egryovej z úseku Zdokonaľovanie procesov a technológií USSE, ktorú pri jej tridsiatom treťom odbere sprevádzala dcérka Ela. „Som za to, aby aj ona videla, že to nie je nič strašné. Verím, že aj Ela bude raz dob-

Pravidelnou daryňou, ktorú na Hutníckej kvapke krvi sprevádzala dcérka Ela, je aj Andrea Egryová.

rovoľnou daryňou krvi. A že sa pri tom možno cíti človek zle? Ten, kto moju krv dostane, sa cíti určite horšie,“ konštatovala Andrea, ktorá chodí darovať krv a tiež krvné doštičky aj konkrétnym ľuďom.

V priebehu dopoludnia prišlo s úmyslom pomôcť chorým ľuďom sedemdesiat tridsiatim dobrovoľníkom na sobotňajších brigádach veľa zdaru. **Magdaléna FECURKOVÁ**
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Bratková. „Darovstvo krvi je stále postavené na dobrovoľníctve, ceníme si tých, ktorí dávajú kúsok seba v prospech iných. S priebehom Hutníckej kvapky som spokojná, bol plynulý, bez dlhších čakaní a čo je tiež dôležité, vyhýbali sa nám aj nevoľnosti. Dakujeme,“ zhodnotila akciu primárka a zažalala všetkým dobrovoľníkom na sobotňajších brigádach veľa zdaru. **Magdaléna FECURKOVÁ**
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Valcovač Štefan Píga (vľavo) a vysokopeciar Štefan Želinský prišli na odber spoločne.

vo Vstupnom areáli U. S. Steel Košice postupne zapíňat nielen známymi tvá-

Slavomír Orosz z divízneho závodu Zušachtovne a obalová vetva, ktorý sa

teda každé tri mesiace,“ povedal predák, ktorého už neprekvapí, ak mu príde z transfúzy esemeska. „Prečo nepomôcť, ak treba?“

Dve z troch lôžok, ktoré boli pre darcov k dispozícii, obsadili na niekoľko minút dvaja kamaráti. Štefan Píga, operátor prípravy vsádzky z divízneho závodu Teplá valcovňa a vysokopeciar Štefan Želinský. Pre prvého z nich, valcovača, to bola po piatich rokoch opäť akási premiéra. „Chcem, aby sa to pre mňa stalo pravidelnosťou,“ prezradil s úsmevom, kým mu sestra napichovala žilu. „Aspoň mi omladne krv,“ dodal už so smiechom. Navyše zistím, či som zdravý. Robím to teda pre iných, i pre seba.“ Zato Štefan sa pripravoval na svoj už 32. odber. Na prvý si ani veľmi nepamätá. Chcel naň ísť ešte ako vojak základnej služby, ale napokon mu krv neodobrali. S darovstvom začal, keď sa zo služby vrátil domov. „Do Hutníckej kvapky krvi som sa zapojil po druhý raz. Prvýkrát to bola vlastne náhoda,

Podporiť dobrú vec prišli aj kolegovia (sprava) Rastislav Plekar, Igor Seaman a Peter Tulenko.

Predák Slavomír Orosz sa posadil na odborné lôžko ako prvý.

Do Košickej Novej Vsi a Bernátoviec viac ako sedemdesiat plných vriec

Pri zbierke šatstva pomohli aj naši bývalí kolegovia

Pri tohtoročnej zbierke pomáhali bývalí železiari (zľava doprava) Cecília Martinková, Jolana Bušová, Ján Petruška a František Márton.

Tradičná zbierka šatstva, posteľnej bielizne, kuchynských potrieb a trvanlivých potravín, tohto roku pre Krízové stredisko Arcidiecéznej charity Košice v Košickej Novej Vsi a neziskovú organizáciu Oáza – nádej pre nový život v Bernátovciach, sa začala v uplynulý piatok na poludnie. Dve zberné miesta, v klube

dôchodcov U. S. Steel Košice, ktorí sú združení v OZ Jesen života, a v Dome pokojnej staroby, boli otvorené až do pätnástej hodiny v sobotu popoludní. Prví darcovia prichádzali na Lunik II, do priestorov klubu, kde sa schádzajú naši bývalí kolegovia, bezprostredne po začatí zbierky. Čakali tu na nich Cecília Martinková, František Márton, Ján Petruška a Jolana Bušová, ktorú v sobotu vystriedala Anna Rusnáková. „Pri zbierke pomáhame každý

rok, máme v tom už prax. Do pripravených vriec triedime veci podľa toho, kam sú určené. Do Košickej Novej Vsi najmä detské veci a do Bernátoviec mužské a ženské odevy. Teraz na leto potrebujú hlavne tričká, nohavice, tenšie pulóvre, ale i spodnú bielizeň a topánky. Ako vidíte, ľudia nosia všeličo možné, aj zimné veci, kabáty, vetrovky, kostýmy, ba i kožuchy, tie im však musíme vrátiť, pretože ich nemáme ani my a ani obdarované organizá-

cie kde skladovať. Niektorí to prijímajú s nevôľou,“ uviedla pani Cilka. Do pol tretej popoludní stihli už zaplniť sedem vriec. A do osemnástej hodiny, keď zatvárali, bolo ešte ďaleko. Štvorica sa poriadne obracala, veď niektorí darcovia sa otočili s taškami aj na viackrát. Obsah igelitiek, cestovných vakov, ba i kufrov bolo treba vylôžiť na stôl, rýchlo prezrieť, skontrolovať či sú v poriadku - nepoškodené a čisté, odhadnúť, komu by mohli po-

služiť a vložiť ich do správneho vreca. Nepoužiteľné, veľmi zničené zvršky, ktoré už nebolo možné posunúť ďalej, smerovali do škatule s vyradenými vecami.

Počas dvoch dní sa podarilo vďaka záujmu verejnosti vyzbierať viac ako 70 vriec s pomocou pre odkázaných. Vďaka patrí všetkým, ktorým nie je ľahostajný osud druhých ľudí, ale i dobrovoľníkom z Jesene života, ktorí aj po odchode z firmy, nechcú s ňou pretrhnúť väzby. „Nenuďme sa, počas roka sa venujeme turistike, máme svoj spevokol, fitnes, využívame internet, sledujeme dennú tlač, ale radi, každý podľa svojich možností, pomôžeme aj pri takýchto aktivitách,“ vyznali sa naši bývalí kolegovia. **Iveta FIALOVÁ**
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

„Prinesli sme veci pre deti, šatstvo, topánky i hračky, myslím, že to asi najviac treba,“ povedal Martin Horčík zo Studenej valcovne (na snímke manželkou), ktorého sme zastihli v Jeseni života v piatok.

V areáli Autistického centra Rubikon to v sobotu vyzeralo ako v úli

„Vyzereá to naozaj super. Čo povieť? Veď sa len pozrite, ako nám to všetkým ide. Aj počasie vyšlo ako na objednávku, slniečko sa na nás usmieva,“ sršala spokojnosťou Anna Uchnárová, riaditeľka Autistického centra Rubikon, pri pohľade na brigádnikov roztrúsených po celom areáli bývalej základnej školy v Myslave. Bolo to už po tretí raz v histórii dobrovoľníckych

U. S. Steel
2012
pre Košice

dni U. S. Steel pre Košice, čo sa hutníci podujali pomôcť zveľadiť toto prostredie pre choré deti. A v tomto roku ich prišlo naozaj hodne. Spolu s „domáccimi“ sa do roboty pustilo viac než päťdesiat ľudí. Pozornému oku neušlo, že sa tu stretlo viacero železiarskych právnikov, no prišla aj kompletná rodina viceprezidenta pre technológiu

Tradičný guláš chutil každému

Dobrovoľníci, ktorí sa podujali pomôcť pri zveľadení areálu Autistického centra Rubikon, urobili spoločne s „domáccimi“ brigádnikmi kus dobrej roboty.

Mary Rintoullovú (dole) sme pri natieraní oplotenia zastihli spolu so Sandrou Napoliovou (vpravo) a Erikou Bačovou.

Vladimíra Jacka, tiež viceprezident pre ľudské zdroje Martin Pitorák s manželkou Beátou a aj odborári. Jednoducho, krátko pred jedenástou hodinou dopoludnia to v sobotu 19. mája na slnkom zaliatom detskom ihrisku, ale i pri oplotení školy vyzeralo naozaj ako v úli. Aj keď sa zdalo, že je tu trma-vrma, opak

bol pravdou. Každý vedel kde, čo a ako treba robiť...

Skupina okolo Martina Pitoráka a generálneho právneho zástupcu firmy Josepha A. Napolioho už mala za sebou vysadenie vari desiatky statných tují, ktoré budú oddeľovať detské ihrisko od brehu maličkého potôčika. Aj keď ja-

my kopat nebolo treba, deň pred brigádou pomohla technika, dopraviť stromy na miesto určenia pred hlavnej budovy, odstrániť z koreňov kovové pletivo, vztýčiť ich, pridržať a dôkladne „zalepiť“ zeminou si žiadalo poriadne nasadenie. Pot z tváří stekal mužom i ženám... „Koľkokrát sme sa obrátili? Viete, že ani neviem?“ zamyslel sa na chvíľu Ján Geleneky tlačiac pritom fúrik naložený veľikánskym stromom, ktorý mu pomáhal pridržať kolega. „V jednom sme si ale istí. Ostalo ich ešte osem,“ dodal so smiechom. „Sú ťažké... Aj preto, že včera celé korene poriadne polia-

li vodou...“ Anna Uchnárová len dodala: „Pôvodne to mali byť malé sadenice, nakoniec to dopadlo takto. Ale je to fajn,“ konštatovala večne optimisticky naladená šéfka centra. Prezident firmy David J. Rintoul, ktorý sa z detského domova presunul spolu s manželkou Mary k brigádnikom do Autistického centra Rubikon a pustil sa do sadenia tují, ocenil premenu areálu. Pomáhali tu spolu aj pred rokom, mohol teda hodnotiť. „Výsledok je viditeľný,“ skonštatoval pri pohľade na detské ihrisko, ktoré bude mať už onedlho vytúženú podobu. Pribudne ešte šmykač-

ka a hojdačka, ohrádku na pieskovisko práve dávali dohromady ďalší brigádnici, medzi ktorými sme zazreli aj Máriu Federčákovú, Evu Durzúovú, Jill A. Flemingovú i Briana Mealsa. Pri príprave priestoru, na ktorom malo byť osadené pieskovisko pracovali ďalší. Ruky k dieľu tu, aj inde, priložili i Olga Černá či Marián Grúň, Silvia Šišková, Silvia Šulcová, Jarmila Moravčíková, Lucia Hlucháňová, Iveta Dlugolinská, Dana Fudorová a iní.

Plot z vlnitého plechu si zasa vzali do parády Slávka, Lenka i Diana Jackové, s náterom si hravo poradili

aj Sandra Napoliová, Beáta Pitoráková, Mary Rintoullová či Erika Bačová, pri výsadbe letničiek a kopaní záhonov na nádvorí Rubikonu sme zastihli aj Máriu Čobík Ferčíkovú s dcérou Kristínou.

Opravu plota si zobrali na starosť odborári. Mikuláš Hintoš, Karol Krišica, Juraj Antalík aj Jozef Veselý spolu s viceprezidentom Vladimírom Jackom už mali väčšinu vodiach tyčí pozváraných. Ostávalo ešte pevne ich ukotviť do betónu a privariť niekoľko priečných lišt. „Škoda len,“ poznamenali viacerí, „že nový plech, ktorým by sme robotu

Na zvráňaní a inštalovaní novej konštrukcie časti oplotenia pracovali zľava Ján Šlauka, Vladimír Jacko, Mikuláš Hintoš a Jozef Veselý.

Najviac dalo zabrať sadenie mohutných tují. Podieľali sa na ňom aj Josepha A. Napolioho (vpravo dole), viceprezident Martin Pitorák (vľavo) a prezident firmy David J. Rintoul.

ukončili, zatiaľ chýba. Nie je nič horšie ako zvráť staré s novým...“

Deň brigády sa pomaly chýlil ku koncu, keď chlapi s Martinom Pitorákom a Ladislavom Uchnárom dokončovali chodník spájajúci hlavnú budovu s kuchyňou. Tradičný guláš na záver si všetci pochvalovali. A väčšina sa už chystala na slovensko-české hokejové derby. Nik ešte netušil, ako skvelo pre nás dopadne...

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Kopa roboty čakala na brigádnikov aj pri výsadbe okrasných kvetov. Mária Čobík Ferčíková (vpredu) prácu s rýľom zvládala na jednotku.

a čakali na odvoz. Rovnako ako aj vpletými rastlinami kopcovito naplnený drevený prives v škôlke okrasných drevín. Tu sme zahliadli aj ženy z riadenia nákladov inžinieringu – **Antóniu Titkovú, Dašu Čabalovú, Katarínu Balogovú a Máriu Dudlákovú.** „Už trochu cítim únavu, ale mám z dnešného dňa dobrý pocit,“ povedala nám **Alžbeta Zahornacká** z dcérskej spoločnosti RMS. „Ako som sa sem dostala? Kolega Kredatus z nákupu ma nahovoril a urobil dobre. Veľmi sa mi tu páči a určite prídem aj o rok. A je jedno, kde.“

Dalšiu skupinu, ktorá opravova-

Najťažšiu prácu mali chlapi, ktorí sa zapojili do výstavby oddychovej zóny pri vstupe do botanickej záhrady. V popredí riaditeľ pre strategické suroviny prvovýroby **Peter Baran.**

Ženy z inžinieringu pleli záhony v škôlke okrasných drevín.

Botanická záhrada už tradične privítala najviac dobrovoľníkov

Namiesto potôčika oddychová zóna

Partia tohtoročných dobrovoľníkov urobila v botanickej záhrade kus viditeľnej roboty. Ako hovoria domáci, jedna nárazová brigáda robí divy.

Zelené priamo v náručí mesta, to je botanická záhrada, ktorá vám jednoducho musí učarovať. Nečudujeme sa preto, že práve toto miesto, spolu so zoológickou záhradou, každoročne dominuje záujmu dobrovoľníkov. Aj tento rok sa ich tu zišlo viac ako päťdesiat. Domáci boli radi, veď roboty je tu dosť aj pre ďalších.

Pod horúcim sobotňajším slnkom sa započuli najmä muži, ktorí si trúfli na neľahkú prácu, pokračovať vo výstavbe oddychovej zóny pre návštevníkov priamo pri vstupe do objektu. „Tu sa predsa robota neplánovala, mali ste budovať potôčik s lagúnami,“ vyzvedali sme viac o zmene plánu u vedúceho oddelenia dekoratívnej flóry Botanické záhrady UPJS v Košiciach **Róberta Gregoreka**, ktorého sme vyrušili pri kopaní základov pre múrik. „Zámery s potôčikom nám skrzil vážny technický problém,“ povzdychol si. „Posun svahu narušil statiku príľahlej budovy, musíme teda najprv odstrániť tento problém. Hádám sa k potôčiku stihneme vrátiť ešte tento rok. Našli sme však „päť statočných“, ktorí sa nezľakli roboty a priložili ruku k dielu pri výstavbe oddychovej zóny priamo pri vstupe do areálu. Ako vidíte, urobili sme podstatnú časť oporného múrika, zákla-

dové pätky sú hotové v plnom rozsahu a z väčšej časti je hotový aj sedací múrik. Jedna nárazová brigáda robí divy, chlapcov chválim, sú príjemným prekvapením, zemné práce zvládli perfektne.“ Spolu s ním si s krompáčmi, lopatami, pri betónovaní i ukladaní ťažkých kameňov poriadne zamakali **Tim West, Steven McFatridge, Peter Baran, Mikuláš Szabó a John Bertocchi.**

Pri skleníkoch sa ďalšia skupinka zaoberala opravou lavičiek – výmenou dosák. „Jednu robotu už máme hotovú, tak sme sa presunuli sem,“ vysvetlil **Lambert Kredatus** z nákupu strategických surovín. „Na ekologickom náučnom chodníku sme vyplnili betónom kaverny, ktoré ohrozovali bezpečnosť návštevníkov.“ Zručné prsty **Miloša Fodora** z útvaru environmentu si hravo poradili s oceľovými skrútkami. „Chválim organizáciu tunajších domácich. Dobré rozdelenie prác, presné určenie počtu ľudí, vidieť, že pán, ktorý tu dnes riadi, vie, o čom hovorí. Každý rok chodievam na iné miesto, takže viem porovnávať. Zatiaľ je na tom botanická najlepšie.“

Už po druhý raz prišla do záhrady aj **Katarína Pavkovčeková** z útvaru GM pre strategické suroviny. Tentoraz natierala lavičky. „Je mi to blízke, bývame

David J. Rintoul s manželkou Mary sa chopili štetcov a vymaľovali lavičku.

neďaleko, zvykneme sa tu prechádzať. U nás na pracovisku je to už však tradícia, že chodievame pomáhať práve botanickej záhrade.“ Súhlasne prikyvovali aj kolegyně **Silvia Sopková** s dcérou **Danielou** a **Zuzana Ivanová**. Aj tieto železiarky prišli podporiť dni dobrovoľníkov opakovane. „Aktívne je veľa, stačí si iba vybrať, možnosti pomoci vidím aj na vzdialku. Obce majú málo peňazí a chýbajú tam napríklad detské ihriská,“ poradila, kam možno nasmerovať pomoc oceliame v ďalších rokoch **Z. Ivanová**. **Jana Brunovská** z útvaru Riaditeľ pre daňové plánovanie upozornila na čistenie riek a potokov. „Ako vyzerá ešte aj dnes Ružín po záplavách, videli sme v televízii všetci. Určite by sa aj tu zišla pomoc dobrovoľníkov a navrhovala by som zapojiť aj vodohospodárov.“

Daniarky **Erika Jacková, Michaela Horníková a Blanka Vargová** z útvaru GM pre bezpečnosť čistili lesopark. Za pomoci zamestnaných botanickej záhrady pozbierali množstvo suchých konárov, ktoré sa kopili popri chodníku

la a maľovala lavičky kdesi v lesoparku, sme v rozľahlom priestore už nestihli nájsť. Ale za obnovu 15 lavičiek si určite zaslúžia, aby sme ich vymenovali: **Vladimír Molčák, Michal Tančák, Lenka Hricková, Štefan Vojtko, Dana Kaszonyiová, Stanislav Žipaj** so synom **Martinom.**

Do botanickej záhrady na poludnie prišiel aj prezident U. S. Steel Košice **David J. Rintoul** s manželkou **Mary.** Prezradil, že manuálna práca mu nie je celkom cudzia, ako väčšina tých, ktorí bývajú v dome, sem-tam čosi urobí v záhrade. Že mu to naozaj ide, predviedol spolu s **Mary** pri natieraní lavičky. „Myslím, že všetci, ktorí sa dnes zapojili do nášho dobrovoľníckeho podujatia, majú dobrý pocit z toho, že pomohli tým, ktorí v živote nemali toľko šťastia. Dni dobrovoľníkov zároveň názore ukazujú, že spoločnosť U. S. Steel Košice záleží na tunajšej komunite a že na nej záleží aj každému jednotlivcovi.“

Iveta FIALOVÁ, Foto: Ján KISUCKÝ, a Ľuboslav KÓTELES

Pri výmene sedadiel a operadiel exteriérových lavičiek sa činil aj riaditeľ pre environment prvovýroby a podpory výroby **Miloš Fodor** (vľavo).

Posledné plné vedrá s burinou naložili na preplnený prives **Jana Madliaková** (vľavo) a **Valéria Kolšovská** z útvaru generálneho manažéra pre dane.

Veľa šikovných rúk spravi veľa. Do detského domova sa chcú už túto sobotu niektorí účastníci brigády vrátiť. Aby dokončili, čo začali.
Foto: Arpád KÓTELES

V Detskom domove na Uralskej ulici sa činili aj hutníčky z Women's Network

Preliezačkám dávali nové šaty aj prezident David J. Rintoul a viceprezidentka Elena Petrášková.

Ak by chcel niekto v sobotu 19. mája 2012 nájsť v metropole východného Slovenska miesto s najväčším počtom ľudí na meter štvorcový, ktorí boli odhodlaní urobiť pre dobrú vec a v prospech iných maximum, a to bez nároku na odmenu, jednoducho dobrovoľne, nesporne by k nim patrili aj areál Detského domova na Uralskej ulici v Košiciach. Zišla sa tu skvelá partia ľudí, medzi ktorými nechýbala ani viceprezidentka pre riadenie externých služieb a vzťahov **Elena Petrášková**, ktorá sa do skrásľovania príslušného parku a ihriska zapojila s manželom **Petrom** a dcérou **Veronikou**. Všetci spolu - ženy z Women's Network U. S. Steel Košice, ktoré majú toto zariadenie pod patronátom, ale aj ďalší hutníci, ich rodinní

príslušníci, študenti i dospelí osadníci domova a vychovávateľka, ku ktorým sa zrána pridali prezident U. S. Steel Košice **David J. Rintoul** s manželkou **Mary**, viceprimátorka **Renáta Lenártová** a viceprimátor **Ján Jakubov**, mali pred sebou náročný deň. Naplánovali si toho dosť, ale... Veľa ochotných a usilovných rúk spravi veľa. „Deň, ktorý by ste mohli prežiť inak, strávite tu. Vefmi si to vážime. Tak ako aj kontakty s pani **Mary Rintoulou**, **Elenou Petráškovou** a ostatnými ženami z U. S. Steel Košice, ktoré nám pomáhajú a podporujú nás,“ prihovarila sa krátko zhromaždeným brigádnikom ešte pred tým, než sa pustili do roboty, riaditeľka detského domova **Andrea Matisová**. Po krátkej inštrukcii za-

meranej na bezpečnosť práce, porade s koordinátorkou aktivity **Luciou Hrabčákovou** a rozdelení úloh sa všetci rozprchli po svojom. Kým v záhrade dávali manželja Rintoulí a Petráškoví preliezačkám nové žltó-zeleno-červené šaty, pri múrikoch terás sa činili spolu s tinedžermi z domova - **Patrikom, Rolandom, Silviou, Helenkou a Oliverom**, obaja zástupcovia primátora mesta. Ošarpaným stenám vdychovali pomocou kreatívnej mozaikovej techniky novú tvár. Jedna z dvoch pestrofarebných rybičiek, ktoré predkreslila arteterapeutka **Blanka Lenártová**, už bola skoro hotová. Tej druhej ešte ostávalo drobnými kúskami červenej, žltej a zelenej dlaždice vyložiť okrúhle teličko... Ale k usilovným rukám

Ďakujeme. Aj v mene detí

prišli na pomoc ďalšie, ruky Eleny a Veroniky Petráškových, a tak robota ubíhala ešte rýchlejšie. Na veľkú premenu čakal neútlný priestor, slúžiaci pôvodne ako prístrešok pre detské kočiare. Ešte pred sobotňajúcou akciou sa na ňom podarilo vymeniť strechu a tak brigádnikom nič nebránilo v tom, aby ho začali premieňať na zimnú záhradu so všetkým, čo k nej patrí. I tu sa ženy pustili do mozaikovej techniky, ktorou vykúzlili na stenách záhrady nádherné pestrofarebné kvietky. „Ide nám to celkom dobre, však? Je to pekná a zaujímavá robota. Sú medzery medzi kúskami dlaždíc tak akurát? Alebo ich dávať bližšie k sebe?“ pýtala si radu **Viera Hvozdičková**, ktorá spolu **Erikou Felšovicovou, Máriou Krupovou, Renátou**

Viceprimátorka Renáta Lenártová pri aplikácii mozaiky.

Ženám sa práca na skrásľovaní priestorov budúcej zimnej záhrady páčila.

Linkovou, Zitou Kromkovou a ďalšími ženami „operovala“ vo vnútri budúcej zimnej záhrady. „Dotiahla som aj syna **Martína**,“ ukázala smerom k mladíkovi, ktorý pomáhal s vynášaním kvetov. „V pondelok maturuje, aspoň príde na iné myšlienky...“ Estetické čítanie sa hutníčkam vsuktu nedalo uprieť. A to ešte robota nedokončili. Ich snaha v celej kráse zažiarila po dôkladnom zaschnutí lepidla a výškárovaní medzierok medzi kameňkami. O snehobiele steny sa zatiaľ starali **Jozef Mašlej, Tibor Bodnár** a ďalší kolegovia. Až bude všetko hotové a prenesú sem tri desiatky kvetov, ktoré domovu darovali zamestnanci košických železiarní, bude to naozajstná oáza oddychu...

Vonku sa pri vykladaní schodíkov vedúcich z domova do záhrady ďalšími kúskami dlaždíc činili **Petra Kráľová** s dcérou a **Alicou Mašlejšovou**, steny zimnej záhrady z vonkajšej strany zasa dá-

vali do poriadku popri iných dobrovoľníkoch aj **Erika Billá, Alžbeta Tiszová** a **Jana Jenčová**. Po tom, čo pomocou riedidla odmastili hliníkový podklad, začali ho natierať bielou farbou. „Vôbec sa mi to nepáči!“ dávala najavo svoju nespokojnosť **Erika**, ku ktorej sa potom pridali aj **Alžbeta** a **Jana**. Očividne nateranie štetcom nedávalo výsledok, aký očakávali. Farba nechýbala a nekryla dobre. „Je to škaredé,“ potvrdili si navzájom svoj prvý dojem. Ešteže **Jana** so sebou predvidavo doniesla valček. S jeho pomocou to išlo oveľa lepšie... Brigáda sa pomaly prehupla do druhej polovice. **Viera Veresová, Petra Ferenčuhová** a jej kamarátka **Martína** už mali za sebou poriadny kus roboty. Čistenie konštrukcií preliezačiek a záhradných lavičiek od hrdze a starých náterov dalo rukám zabráť. Dnes už svetia novotou. Tak ako ostatné priestory domova. Aj vďaka šikovným

rukám ďalších brigádnikov - **Jany Ladíkovéj, manželov Černíkových**, šiestich pedagógov a dvoch Tomášov - zručných mládenčov z domova. Ďakujeme. Aj v mene detí.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Kvety do zimnej záhrady darovali

Peter Takáč, Lucia Hrabčáková, Ján Mochňacký, Martin Hózdala, Lucia Petrovičová, Anna Bakošová, rodina Gergelová, Jarmila Husárová, František Kulčár, rodina Kováčová, Botanická záhrada, Dana Jenčová, Eva Bednaříková, rodina Vicová, Jana Kováčová, Ingrid Vargová, Csilla Takáčová, František Adamčík.

Mozaiková technika učarovala aj Petre Kráľovej (vľavo), na zábere s dcérou a Alicou Mašlejšovou.

Stredisko krízovej intervencie v Čani vďaka dobrovoľníkom skrášnelo

Dvor pre deti sa stal príjemným miestom na oddych

V Stredisku krízovej intervencie v Čani sa zišla pracovitá partia dobrovoľníkov. Domov neodišli skôr, kým nedokončili všetku naplánovanú robotu. A to už sa deň prekázal do neskorého popoludnia.

Pavol Králik z divízneho závodu Údržba sa postaral o opravu omietok a vymalovanie priestorov.

ktorí sú roky oporou dobrovoľníckych dní našej firmy. „Sme tu ako vždy všetci, Dušan Šípka, Adam Weisz, Jozef Mlynarič, Pavel Babej i ja,“ hovorí Pavol Petráš. „Roboty je dosť, ale vyšlo nám počasie, tunajší personál je výborný, tešíme sa na hokej, skrátka nádherný víkend. Robotu si nevyberáme, pomáhame všade tam, kde to treba. Hoci sme pracovali už na viacerých miestach, myslím si, že práve znevýhodnené deti potrebujú pomoc dospelých najviac,“ zamyslel sa pri otázke, komu by železiari mohli podať pomocnú ruku v budúcnosti. A rovnaký názor zdieľal aj Pavol Králik z Údržby, ktorí sa k mechanikom tento rok pripojil. „Sú to kolegovia vedľa z dielne, dobrá partia. Keď som zistil, že tu treba aj maľovať, a ja som od fachu, tak som sa prihlásil. Mňa maľovanie

Dobrovoľníci vymenili aj dosky na pieskovisku.

Dobrovoľníčky - študentky Katolíckej univerzity v Ružomberku **Simona Mihaliková** a **Jarka Baloghová** mali čo robiť, aby malých obyvateľov Strediska krízovej intervencie v Čani zaujali hrou, napriek tomu však otázka - kedy už budeme mať domček - zaznela počas sobotňajšieho dopoludnia hádam tisíckrát. Všetky deti sa totiž už tešili na vynovený dvor, o ktorý sa počas dobrovoľníckej pomoci pričínili tri desiatky dobrých ľudí.

Chýbať nemohli samozrejme mechanici, lepšie povedané, skvelá partia chlapov z divízneho závodu Mechanika,

Milan Bučko zo Studenej valcovne (vpravo) a Štefan Karajoš nad návodom na poskladanie domčeka so šmyčáčkou.

vysovene baví,“ prezradil a poukazoval, na čom pracuje. Domáci si pôvodne opravu omietok a maľovanie kuchyne a sociálnych zariadení nechávali do zálohy ako „mokvý variant“ ak by pršalo, nevyužiť prítomnosť a ochotu profesionálneho maliara by bol však hriech a tak mu zverili obnovu štyroch miestností. Pri oprave lavičiek sme zahliadli aj dobrovoľnícky aktívneho **Rastislava**

leho košíckého regiónu, stále je ešte čo zbierať.“

Nechýbala ani rodina **Karajošová**. Otec **Štefan** z expedície rúr, manželka **Viera** a dcéra **Erika**. „Vlani sme boli v **SOSNE** a veľmi sa nám tam páčilo,“ rozhovorela sa pani **Viera**. „Byvame v Čani, využili sme, že môžeme pomáhať priamo tu. Spolu s dcérou natierame plot. Aby som mohla prísť, v práci som si dokonca vymenila zmenu s ko-

do skladania dreveného domčeka. „Ja som tu iba manžel,“ zasmial sa, aby vzápätí dodal, že v stredisku pracuje aj manželka **Jarmila** a tak sú tu obaja.

Pracovný ruch dve hodiny pred koncom dobrovoľníckej soboty vrcholil. Zovšadiaľ sa ozývalo vrtanie, buchtot kladív. Zneli strohé pokyny, každý na svojom mieste robil, čo mohol. V kuchyni medzitým chystali výborný guláš a zo sporáka vyťahovali plechy

Rastislav Šelepický (vľavo) a chlapi z Mechaniky pri príprave základov pre drevený domček.

Šelepického z Oceliarne. Prišiel pomôcť aj s dcérou **Katarínou**. Stredisko si nevybrali pre nejaký špeciálny dôvod. „Bývame neďaleko v Trstenom pri Hornáde a okolo tejto budovy chodievame každý deň, tak hádam to rozhodlo,“ poznamenal. „Obce veľmi potrebujú pomoc dobrovoľníkov. V tej našej napríklad ešte stále likvidujeme pozostatky po povodni z roku 2010. Voda k nám priniesla odpad hádam z ce-

legýnou,“ prezradila. „Hádam na budúci rok prídeme s nami aj syn...“

Tak ako rýchlo pribúdali čerstvo natreté metre oplatenia a dosky nových lavičiek, menilo sa aj malé pieskovisko. Činil sa tu **Martin Szabó** zo Zušlachtovní II. Ako vysvitlo, aj on je Čaňan a chcel pomôcť. „Rád som prispel malou mierou,“ povedal o svojej prítomnosti. Na dlhé reči nemal čas ani **Milan Bučko** zo Studenej valcovne, ktorý sa pustil

pečených buchiet s lekvárom a macom, ako odmenu navyše pre ochotných ľudí.

„Všetko ide podľa našich predstáv, ba nad naše očakávania, sme maximálne spokojní, ľudia sú veľmi šikovní, ďakujeme zo srdca za pomoc,“ lúčila sa s nami vedúca krízového strediska **Danuše Kurucová**. **Iveta FIALOVÁ** a **František GREGOR**

Deti mali z vynoveného dvora veľkú radosť a šmyčáčku si popoludní hneď aj vyskúšali.

„Ľudia si predsa musia pomáhať“

Dobrovoľníci vynovili Dom aktívneho videnia

Krátko pred ôsmou ráno bol už každý z približne dvadsaťčlennej skupinky dobrovoľníkov, ktorí sa rozhodli pomôcť Únii nevidiacich a slabozrakých Slovenska, na mieste. V malej kuchynke Domu aktívneho videnia v Parku obrancov mieru 1 rozvoniavala čerstvo uvarená káva, čiesi starostlivé ruky položili na stôl desiatu v pod-

noviť farbu na hranách schodov a natrieť držadlo zábradlia,“ prihovoral sa roboty chtivým koordinátor prác únie **Richard Hojer**. Dve dvojice na schody, ostatní po jednom k oknám, tak vyzeralo rýchle rozdelenie tímu. Na pohľad možno nič zložité, ako sa však o chvíľu presvedčame, v prípade mreží na oknách to chcelo aj obratnosť. Natierať sa mohli totiž iba zvnútra miestnosti, (kvôli osobnej bezpečnosti sa chlapi muse- li zaobísť bez rebríka) a to nebolo prá-

Dobrá nálada sprevádzala počas dňa aj generálneho manažéra pre kvalitu Kerima M. Cetina a jeho manželku Mary.

be bagiet i fľaše minerálnej vody. **Erika Forgáčová**, poverená vedením krajského strediska únie, spolu s kolegami pozorne kontrolovala, či v škatuliach nechýbajú žiadne plechovky s farbami, či je dost štetov, kartónu na prikrytie parapet okien i maliarskej lepiacej pás- ky. Osmi domáci a trinásť železiari sa medzitým rýchlo „nahodili“ do svetlo- zelených tričiek – farby tohtoročných dobrovoľníckych dní U. S. Steel Košice a netreživo čakali, kedy sa už budú môcť pustiť do práce.

„Plánujeme očistiť a natrieť sedem okenných mreží na poschodí, päť mreží na prízemí, parapety po ob- vode budovy nad vetracím kanálom, ob-

ve jednoduché. Najmä pri šmirgľovaní mreží od hrdze.“

Výskumník **Jozef Sasarák** to však bral s humorom a maľovanie prirovnal k dobrému posilňovaniu. Vážne však dodal: „Pomôcť tým, ktorí sami sebe pomôcť nemôžu alebo nevládzu, je potrebné.“ Dobrovoľníckych dní, ako ich poznáme v súčasnosti, sa v uplynulú sobotu zúčastnil po prvý raz, v minulosti však priložil ruku k dielu pri mnohých aktivitách železiarní. „Staval som tri materské škôlky, dva hotely vo Vysokých Tatrách, Všešportový areál, v osemdesiatom šiestom roku som brigádoval aj na výstavbe regeneračnej stanice na moriacej linke,“ za-

spomínal si. Nováčikom nebol ani **Roman Fedák** z BSC, ktorý viani pomáhal v ekologickom centre SOSNA v Družstevnej pri Hornáde. „Musím sa priznať, že maľujem dosť nerád, ale ako vidím, tu sa tomu nevyhnem,“ s úsmevom komentoval robotu pri čistení mreže od hrdze. „Inak, celkom dobrý program na sobotu. Odtiaľto ešte idem

pomôcť kamarátovi kopať a potom sa teším na hokej.“

Abdelkrin Tafsi z IT Závodné procesy a manažér pre bezpečnosť a hygienu práce **Branislav Dubéci** prišli do únie cielené. „Chceli sme pomôcť práve tu, lebo máme v únii kamarátov. Hrávali sme s nimi kolky.“ „Prišiel som za kolegu,“ rozhovoril sa **Peter Šebeš** z Oce-

liarne. „Nevyšlo mu to a nechceli sme sklamať neúčastou, tak som ho zastúpil. Manželka mala síce na dnešný deň iné plány, keď som jej však povedal, čo a kde budem robiť, v plnej miere mi to odsúhlasila. Ľudia si predsa musia pomáhať.“

A čo priviedlo na dni dobrovoľníkov **Dušana Jankovského** z BSC? „Oslovi-

O vynovenie Domu aktívneho videnia sa pričínila táto skupina dobrovoľníkov. Fotografovi ochotne „zapózoval“ aj okoloidúci psík.

li ma fotografie z minulých ročníkov, ktoré som si pozeral na intranete.“ Pomôcť komunite prišiel aj generálny manažér pre výskum a vývoj USSE **Peter Korytko**, ktorého sprevádzali aj deti, 15-ročný syn **Branislav** a 10-ročná **Kristínka**. „Rozhodol som sa pridať ku kolegom, ktorí sú dobrovoľnícky aktívni a podporiť tých, ktorí to potrebujú.“ Spomedzi manažérov nebol jediný. So štetcom sa šikovne zvrátil i generálny manažér pre kvalitu **Kerim M. Cetin** s manželkou **Kelly**.

Robota všetkým išla pekne od ruky. Neprešli ani dve hodiny a už bolo čo porovnávať. Pozametané a umyté plechové parapety po obvode budovy sa leskli pod vrstvou základovej farby, biele mreže na oknách strácali červenkasté flaky hrdze, farbami to voňalo aj vo vnútri budovy. Z tretieho poschodia na prízemie postupne pribúdali signalizačnou farbou namaľované hrany schodov i zábradlie. Do trinásť dobrovoľníci stihli všetko, čo si naplánovali.

Iveta FIALOVÁ, Foto: Ján KISUCKÝ

Abdelkrin Tafsi (vľavo) a Branislav Dubéci majú v únii nevidiacich kamarátov, s ktorými sa spoznali pri hre v kolky. Radi preto prišli pomôcť práve im.

Počas dní dobrovoľníkov hutníci pomáhali aj na Kojšovskej holi

Ostala po nich upravená bežkárska trať

Skupina dobrovoľníkov, ktorá prišla v sobotu na Kojšovskú hoľu, pracovala v plnom nasadení. Zanechala za sebou upravenú bežkársku trať na ďalšiu sezónu.

Slniečko, čerstvý vzduch a nádherné prostredie privítalo dobrovoľníkov, ktorí merali cestu v sobotu 19. mája na Kojšovskú hoľu. A nebolo ich málo. Našich kolegov s rodinnými príslušníkmi podporilo aj niekoľko bývalých zamestnancov U. S. Steel Košice, ako aj sedem členov z Lyžiarskeho klubu Metropol Košice. Všetkých spájalo jedno. Športový duch a ochota pomáhať. Mnohí z nich sa dni dobrovoľníkov zúčastňujú pravidelne, bežekársku trať na Kojšovskej holi si vybrali tentoraz preto, lebo ju počas zimných mesiacov sami využívajú.

„Som veľmi rád, že sme sa tu dnes zišli v tak hojnom počte,“ skonštatoval hlavný koordinátor prác **Pavol Tóth** z LK Metropol po tom, čo na Kojšovskú hoľu dorazili poslední dobrovoľníci. „Čaká nás množstvo práce,“ začal vymenovávať činnosti. „Pílenie konárov, úprava terénu, ako aj vyriešenie odvodnenia trate.“ S účasťou mohol byť spokojný, pretože uplynulú sobotu sa na „Kojšov-

ke“ zišla partia šikovných ľudí, ktorá má s takýmto typom roboty bohaté skúsenosti. Azda najlepším príkladom je náš kolega **Jozef Vrábel** z divízneho závodu Energetika. Zastihli sme ho pri pílení ne-

V plnom nasadení pri úprave terénu (zľava doprava): Jaroslav Takáč, Peter Horňák a Róbert Gonda.

bezpečne vyzeraúcich konárov, ktoré ak by neodstránili, mohli by zraniť nejedného bežkára. „Roboty je tu ako na kostole. Je škoda, že štát areál finančne nepodporuje. Trať na Kojšovskej ho-

li je veľmi kvalitná. Mohli by sme mať okrem Skalky pri Kremnici, Štrbského Plesa v Tatrách aj ďalší špičkový areál na bežekársku lyžovanie. Tak si musíme všetko robiť svojpomocne,“ vyznal sa, keď dopíli jeden z konárov. Podľa toho, s akým nadšením o stredisku rozprával, badať, že prírodu má veľmi rád. „Minulý rok som tu dokonca aj stanoval. Bol málo času, zima klopala na dvere a my sme potrebovali pokosiť trať, aby vysoká tráva po napadnutí snehu neprekážala pri bežkovaní. Strávil som tu v provizórnom, vlastnoručne vyrobenom príbytku zopár dní. Chodil som odtiaľ aj do práce,“ s úsmevom pripomenul odvážny kolega. Na otázku, či sa nebá divých zvierat, veď Kojšovská hoľa je známa výskytom diviakov, vlkov, či vysokej zveri, len stroho odpovedal: „Ale, kdeže!“

Ďalší dobrovoľníci boli zamestnaní úpravou terénu. Mimochodom viete, ako bežkárski familiárne trať na Kojšovskej holi nazývajú? „Tóthovka“. To pre-

to, lebo jej autorom je spomínaný **Pavol Tóth** z LK Metropol, ktorému ani seniorský vek neubral zo športového a pracovného nasadenia. V sobotu pomáhal najmä pri odstraňovaní starých kmeňov, ktoré sa nachádzali veľmi blízko pri trati. Pri práci mu asistoval aj **Jaroslav Takáč** z úseku Predaj a marketing. Dobrovoľnícku prácu rád spája s pobytom v prí-

vetva, ktorý vyzdvihol najmä kolektív. „Sú medzi nami samí pozitívni ľudia. Čo viac si môžeme želať, vyšlo nám i počasie,“ vyjadril svoju spokojnosť a uprel zrak na panorámu Vysokých Tatier, ktorú bolo možné vidieť vďaka nádhernej modrej oblohe.

Trať na Kojšovskej holi sa skvalitnila aj vďaka odvodňovaciemu systé-

Jednou z dôležitých úloh bolo osadenie dreveného žľabu, ktorý pomáha odvieť stekajúcu vodu z trate. Pri práci zľava doprava: Vladimír Dorko, Lucia Petrovičová, Róbert Nemčík a Milan Sciranka.

rode. „Minulý rok som pomáhal v eko-centre SOSNA, tento rok sa k nim dostáť nedalo, tak som prišiel sem.“

K stabilným dobrovoľníkom patrí aj **Zora Horváthová** z DZ Mechanika. Pochváľť sa môže už svojou tretou účasťou, minulý rok bola v SOSNE a predmínila v ZOO. Ako povedala, rada pomáha ľuďom a okrem toho, má vzťah aj k bežekárskemu lyžovaniu. „Dnes tu väčšina spája príjemné s užitočným. Mnohí z nás aktívne bežkujú,“ nezabudla pripomenúť. Preto sme medzi tými, ktorí prišli v sobotu pomôcť, nemohli nestretnúť zanieteného športovca **Jozefa Sciranku** z DZ Zušľachtovne a obalová

mu. Doteraz sa počas daždivých dní, alebo počas odmáku stávalo, že voda stekala priamo po strede a vytvárala nebezpečné výmole. Tomu je nateraz koniec, dobrovoľníci osadili na niekoľkých úsekoch odvodňovacie žľaby. Tie odklonia vodu mimo trate a tak ostane nepoškodená.

Aj keď je pred nami leto a na Kojšovskej holi sa budú stretávať najmä cyklisti a turisti, všetci dobrovoľníci odchádzali po brigáde spokojní, že zanechali za sebou upravenú trať, ktorá o pár mesiacov poteší nejedného bežkára.

Richard DREISIG Foto: Milan KATUNSKÝ

Dobrovoľníci tradične zavítali aj do útulku pre opustené zvieratá pri Haniske

Vaši ľudia sú skvelí, nikdy nesklamú

Ani tento rok neostal útulok pre opustené zvieratá pri Haniske bez dobrovoľníkov. Pomocnú ruku podalo 22 hutníkov.

Všetkých dobrovoľníkov prichádzajúcich do útulku pre opustené zvieratá pri Haniske vítal neutíchajúci brechot psíkov. Akoby tušili, že prichádzajú ľudia s dobrým srdcom, ktorým nerobí problém podať pomocnú ruku bez toho, aby ste prosili. A tak aj bolo. V sobotu sa v útulku stretlo mnoho známych tvárí, bez ktorých by sme si dni dobrovoľníkov ani nevedeli predstaviť, ale prišli

to, že vždy čosi prinesú aj obyvateľom útulku. Aj tentoraz si štvornohí kamaráti mohli pochutiť na granulách, ryži, či konzervách, ktoré im dobrovoľníci prinesli. V sobotu tak stará pravda platila obrátene. Z človeka sa stal najlepší priateľ psa.

Dobrovoľníci venovali veľkú pozornosť dokončeniu oplatenia na cvičisku. Pred rokom osadili väčšinu stĺpikov,

ci pomáhala i mnoho zástupkyň nežného pohlavia. Miešanie betónu bravúrne zvládla „stabilná“ dobrovoľníčka **Elena Miškovičová** z Transakčného centra. Tento rok to bola jej štvrtá účasť. „**Chodíme pravidelne. Predtým sme boli dvakrát v ZOO a raz sme pomáhali v škôlke.**“ Cvičisko sa mohlo dokončiť aj za výdatnej pomoci študentov a majstrov zo Strednej odbornej školy v Šáci.

Osadenie stĺpikov dalo zabrať, ale podarilo sa.

i nové. Z prichádzajúcich zeleziarov mala radosť aj šéfká Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov **Romana Šerfelová**. „**Vaši ľudia sú jednoducho skvelí,**“ nešetřila chválou, „**nezištne nám pomáhajú, ani dnes nesklamali, prišli vo veľkom počte.**“ Na dobrovoľníkov ocenila aj

chýbalo už len dokončiť roh a postaviť bránu. „**Potrebujeme betón,**“ kričali **Peter Schuster, Tomáš Márton, Jozef Jaško a Adrián Brinda**, skupinka, ktorá mala za úlohu popasovať sa s touto náročnou úlohou. Naoko by sa mohlo zdať, že to zvládnu iba muži, no pri prá-

Vyrobili kovovú bránu, vďaka ktorej sa cvičisko už aj uzatvára.

Početnú skupinu dobrovoľníkov v sobotu zamestnávala aj obrovská kopa dreva za budovou č. 1. Staré palety a palivové drevo bolo treba roztriediť, popiliť a naukladať na menšie časti. V útulku používajú drevo na ohrievanie stravy psíkom. Ako schopný „pilčík“ sa ukázal **Ivan Pizňák** z útvaru Riaditeľa pre projektový inžiniering a podnikanie. Do útulku si dokonca doniesol aj vlastnú elektrickú pílu a predlžovací kábel. „**Od rána likvidujeme tieto obrovské kopy dreva. Určite to dnes celé nestihneme dokončiť, ale urobíme maximum. Doteraz mi prešli rukami asi dva kubíky dreva,**“ nezabudol pripomenúť. „**Som tu aj s manželkou, pred rokom sme boli v botanickej záhrade.**“ To, že sa tentoraz objavili v útulku, má aj prozaický dôvod. „**Máme veľmi radi zvieratá a manželka by si chcela zadovážiť psíka, samozrejme z útulku,**“ s úsmevom žmurkol na manželku a naštartoval pílu.

Útulok sa „zútlulnil“ aj vďaka ďal-

Všetkých dobrovoľníkov spájalo jedno – súčiť s opustenými psíkmi. Foto: Eva SVRČEKOVÁ

„Známu tvárou“ v útulku je aj Zita Hromotová z BSce. Takto pomáhala pri triedení šatstva. Foto: Eva SVRČEKOVÁ

šiemu stabilnému dobrovoľníkovi **Robertovi Rickovi** z DZ Radiátory a rúry. Dni dobrovoľníkov si bez návštevy opustených psíkov nevie ani predstaviť. Pred rokom tu bol aj s manželkou, teraz mu robila spoločnosť dcérka. V útulku sa vždy lopotí s kosením trávy. Je takým zaničeným dobrovoľníkom, že ak má v práci službu, mení si ju s kolegom. „**Tento rok som však nemusel. Vyšlo mi voľno,**“ povedal.

O čosi ďalej sme stretli skupinu kolegyní, ktoré upravovali staré koberce. „**Režeme ich a potom ich uložíme do kotecov. Poslúžia ako výstelka,**“ vy-

svetila **Katarína Szabóová-Bartková** z DZ Expedícia, ktorú ste mohli minulý rok stretnúť pomáhajúť v ZOO. Za dobrovoľníčku veteránku by sme mohli označiť **Dagmar Kredatusovú** z DZ Radiátory a rúry. Pred rokom dala prednosť eko centru SOSNA, tentoraz prišla podať pomocnú ruku do útulku. Ako jedna z mála sa zúčastnila všetkých šiestich ročníkov dní dobrovoľníkov. Nevynechala ani jeden. Klobúk dolu...

Útulok pre opustené zvieratá pri Haniske je opäť o čosi krajší. Nemalou mierou k tomu prispeli aj naši kolegovia počas tohtoročných dní dobrovoľníkov.

Richard DREISIG
Foto: Milan KATUNSKÝ

Kopy dreva mizli aj vďaka pracovnému elánu Mikuláša Bimbu z DZ Údržba (vľavo), jeho manželky Mariky (vpravo) a Zuzany Brindovej z OBAL-SERVIS-u.

Početná skupina dobrovoľníkov pomáhala v tomto roku s náterom zábradlia a oplotenia výbehov antilop a zubrov.

Dobrovoľníci už tradične aj v zoológickej záhrade

Vynovili areál Afrika

Z množstva železiarov, ktorí prišli pomôcť do zoológickej záhrady mal radosť aj jej riaditeľ Erich Kočner: „Mám pocit, že tohto roku prišlo ešte viac ľudí. Je pekné, že mnohí dotiahli aj svoje ratolesti. Svedčí to o tom, že hutníci, ale aj ich deti, majú našu ZOO radi.“

Oblúbeným miestom našich dobrovoľníkov sa stala aj košícká zoológická záhrada. Navštevujú ju každoročne a inak tomu nebolo ani minulú sobotu.

ri pomáhali v Kavečianoch premiérovo. „Takým venujeme celoročnú vstupenku,“ vysvetlil riaditeľ E. Kočner.

Miestom, kde tento rok dobrovoľníci z U. S. Steel Košice pomáhali, sa stal areál Afrika. Staré a pomaly hrdzavajúce zábradlie, ktoré ohraničuje príbytky antilop, si doslova pýtalo nový náter. Jednou z dobrovoľníčok pomáhajúcou s natieraním bola aj účtovníčka Beáta Marčáková. „Som tu prvýkrát, zlákalo ma pekné prostredie. Natieranie nám všetkým ide od ruky. Určite prídem aj na budúce,“ zdôverila sa. Do ZOO prišla aj s dcérou a ako poznamenala, nepozná vhodnejšie miesto, ak chcete so sebou vziať i deti.

V ZOO sa to len tak zelenalo...

Remízky v areáli zubrov opekneli vďaka Malvine Vargovej z finančného úseku. V pozadí za mestnaneč ZOO Patrik Pastorek.

Do Kavečian prišli tri desiatky hutníkov, mnohí sprevádzaní rodinnými príslušníkmi. Všetci sa zhodujú, že jej kvalita každoročne stúpa a nemalou mierou aj vďaka U. S. Steel Košice.

Z množstva železiarov, ktorí do zoológickej záhrady prišli pomôcť mal radosť aj jej riaditeľ Erich Kočner: „Mám pocit, že tohto roku prišlo ešte viac ľudí. Je pekné, že mnohí dotiahli aj svoje ratolesti. Svedčí to o tom, že hutníci, ale aj ich deti, majú ZOO radi.“ Prácu našich kolegov si v zoológickej záhrade veľmi cenia, na znak vďaky im pripravili niekoľko prekvapení. „Všetkým, ktorí prišli do ZOO pomáhať aspoň trikrát, ponúkame permanentky na desať vstupov.“ Naprázdno nevyšli ani tí, kto-

Do zoológickej záhrady zavítali aj naši americkí kolegovia. A ako sa zdalo, s prácou nemali žiadne problémy, hotoví boli medzi prvými. Jedným z nich bol aj viceprezident pre administráciu BSC pre USSE a riaditeľ pre podnikové procesy a integráciu ERP John P. Coyne. „Dnešný deň som si užil. Určite sa oplátiť prísť. Je to skvelá príležitosť ako urobiť niečo prospešné pre spoločnosť.“ Pri práci výdatne pomáhal i Eric Schomer, generálny manažér pre nákup USSK. S dobrovoľníctvom má skúsenosti, pomáhal aj pred rokom. „Áno, vlni som pracoval v útulku, teraz som si vybral ZOO.“ A čo všetko stihli v sobotu urobiť? „Celý deň sme natierali ohradu, ale predtým sme ju

museli poriadne oškrabať drôtenými kefkami. Bolo na nej množstvo hrdz. Dúfame, že antilopy to ocenia,“ s humorom poznamenali na záver.

Nielen antilopy mali radosť z prítomnosti dobrovoľníkov. Niektorí pomáhali dokončiť aj nátery remízky v areáli zubrov. Pri práci sme zastihli dlhoročnú dobrovoľníčku Malvinu Vargovú z finančného úseku. „Chodím pravidelne, už som tu piaty raz. ZOO mi veľmi vyhovuje, keďže môžem prísť aj s dcérou. Animátorky pre deti vždy pripravujú dobrý program. Dobrovoľníkom, ktorí pracovali pri výbehu pre zubrov, sa naskytol pekný a nevšedný pohľad. V zoológickej záhrade sa totiž nedávno narodilo malé zubriča a počas dňa

Hlavnej účtovníčke Beáte Marčákovvej išla práca od ruky. V ZOO pomáhala prvýkrát.

ho bolo možné niekoľkokrát vidieť. „Na svete je len niekoľko dní, je to samička,“ vysvetlil hlavný zoológ Patrik Pastorek.

Radosť z pomoci dobrovoľníkov neskrývala ani Eva Malešová z oddelenia vzdelávania a marketingu ZOO Košice. „Je skvelé, že vaši dobrovoľníci nám pomohli i tento rok. V našej ZOO bolo počas ostatného týždňa nezvyčajne rušno, pretože kontinuálne sme s touto akciou organizovali aj valné zhromaždenie Únie českých a slovenských zoológických záhrad.

Aj preto sme dobrovoľníkom veľmi vďační.“

Dobrovoľníci z U. S. Steel Košice odvedli v ZOO Košice opäť kvantum poctivej roboty. Kým pred rokom pomohli vynoviť oplotenia chovných zariadení tiav, koní Przewalského či voliéry hrabavého vtáctva, tentoraz to bola ohrada v areáli Afrika a remízky vo výbehu zubrov. Výsledky práce železiarov určite ocenia všetci návštevníci, ktorí počas tejto sezóny do kavečianskeho údolia zavítajú.

Richard DREISIG
Foto: Milan KATUNSKÝ

V ZOO pomáhali aj naši americkí kolegovia. Viceprezident pre administráciu BSC pre USSE a riaditeľ pre podnikové procesy a integráciu ERP John P. Coyne (vľavo) a GM pre nákup USSK Eric Schomer (vpravo) v spoločnosti Dušany Takáčovej z DZ Nákup.